

Plejeløn 23 $\frac{1}{4}$ Øre. Det angivne Beløb, 23 $\frac{1}{2}$ Øre, tør altsaa betragtes som det gennemsnitlige daglige Vederlag, der ydes som Underhold for Børn fødte udenfor Ægteskab, af hvilke der aarlig fødes her i Landet ca. 8,000. Man tør nu formentlig gaa ud fra, at det Underhold, der ydes disse Børn, er adskilligt bedre end det, der betinges af et Vederlag af 23 $\frac{1}{2}$ Øre. Der er jo nemlig i saa Henseende Anledning til at fæste sig ved, at en stor Del af disse Børn tidligt indstilles til at bruge de smaa Evner og smaa Kræfter til at gøre Gavn som delvist Vederlag for det Underhold, der ydes dem. Men hvorledes man nu end ser paa disse Tal, kan det jo ikke nægtes, at et Vederlag af 23 $\frac{1}{2}$ Øre for et saadant Barns Underhold er knapt, og at der mod den Baggrund, som disse haandgribelige Talstørrelser afgive, tegner sig et Billede af saadanne Smalhanskaar for mange af disse Børn, at der er Anledning for Samfundet til at søge hidført en Forbedring af de Kaar, der ere tildelte dem. Udvalget er enigt i denne Opfattelse, og det er derfor enigt i at hilse Lovforslaget med Tilfredshed, for saa vidt der derved søges tilvejebragt et passende Underhold til disse Børn. Dette agtes tilvejebragt dels derved, at der normeres et større Underholdsbidrag til disse, at Fædrenes Bidragspligt øges, og at der saa vidt muligt tilsikres Moderen Indfrielse af Faderens Bidragspligt. Om alt dette er Udvalget som sagt enigt, og de Ændringsforslag, der stilles, og om hvilke Udvalget er enigt, berøre ikke dette Hovedprincip i Lovforslaget, Børnenes forsvarlige Underhold, men gaa ud paa dels at klargøre Forslagets Bestemmelser, dels at lette Praktiseringen af disse og dels overhovedet, hvor det skønnes tiltrængt, at aabne yderligere Adgang til, at Lovforslagets her nævnte Hensigt kan blive naaet. Idet jeg i øvrigt skal henvise til den ret udførlige Begrundelse, som Betænkningen indeholder af de enkelte Ændringsforslag, skal jeg gaa over til at omtale den mere betydende Del af disse, og da først den Del af Ændringsforslagene, om hvilke det hele Udvalg staar samlet.

Ved Bedømmelsen af vor nu raadende Lovgivning paa det her omhandlede Omraade er det muligt, at der er Plads for den Betragtning, at Loven afgiver Vidnesbyrd om, at dens Tilblivelse skyldes Mærd, og at disse mandlige Lovgivere i nogen Maade have haft Øje for ikke at gaa Barnefaderens Tarv for nær. I saa Henseende bliver Forholdet fremtidig noget

andet; den Rangforordning, der her opstilles, bliver nemlig denne, at først Barnets og dernæst Moderens Interesser skulle varetages, uanset, at dette i væsentlig Grad vil finde Sted paa Barnefaderens Bekostning. Der er ikke noget at sige hertil, ogsaa her gælder den fundamentale Lov om Ansvar, og i det her omhandlede Forhold er det Barnefaderen, som i det overvejende Antal Tilfælde vil være den hovedansvarhavende og i Henhold dertil ogsaa maa bære sin forholdsvis Del af Byrden. Naar Bestemmelserne i dette Lovforslag nu gaa ud paa at lade det offentlige paatage sig en ret vidtgaaende Kautionsforpligtelse for Barnefaderens Bidragspligt, skyldes dette derfor Hensyn til Barnets og Moderens, men ikke til Barnefaderens Tarv. Udvalget har ikke fundet Anledning til at stille sig en garde for at beskærme Barnefaderen, men har sanktioneret, at Lovforslaget ved sine Bestemmelser gaar ud paa i passende eller, om man vil, i ret vid Udstrækning at lade Barnefaderen punge ud. Men i almindelig Retspraksis er det jo Skik, at Delinkventen faar Lejlighed til at blive hørt, og naar der i § 1 indeholdes Bestemmelser gaaende ud paa, at særlige Bidrag til Skoleundervisning og faglig Uddannelse kunne paalægges Faderen i det Omfang, som hans økonomiske Forhold tillade, samt at Overøvrigheden stødes med fremtidig Virkning kan forandre et stedfundet Paalæg af Bidrag, naar herom fremkommer grundet Begæring, saa finder Udvalget det dog naturligt, at der gives Faderen Adgang til at erklære sig herom, samt at der, hvis han forlanger det, beskikkes en Væрге for Barnet, hvem Anvendelsen af de førstnævnte Bidrag kan underlægges.

Den Affindelsessum en Gang for alle, som omhandles i § 1, 8nde Stykke, bør efter Udvalgets Opfattelse kunne indsættes enten i Overformynderiet eller i et af Staten anerkendt Livsforsikringssselskab. I Henhold hertil stiller Udvalget Ændringsforslag Nr. 6. Udvalget er i det hele rede til at opmuntre til, at Barnefaderens Forhold til Barnet ordnes ved en Affindelsessum en Gang for alle. Denne Ordning er mest betryggende baade for Barnet og for Moderen, og ogsaa det offentlige er vel tjent dermed, idet det derved er givet, at det offentliges Forsørgelsespligt ikke kan blive virksom. Under disse Omstændigheder finder Udvalget det rigtigt ved Ændringsforslag Nr. 6 at præcisere, at Overøvrighedsbestemmelserne vedrørende denne Affindelsessum ikke skal indeholde de